

θρώποις ἀνομία μᾶλλον ἢ δικαιοσύνη χρωμένοις·
 Ἀλκιβιάδης δ' αὖτ' ἀπὸ μὲν κάλλος ὑπὸ πολλῶν καὶ
 σεμνῶν γυναικῶν θηρώμενος, ἀπὸ δὲ τῆν ἐν τῇ
 πόλει καὶ τοῖς συμμάχοις ὑπὸ πολλῶν καὶ δυνατῶν
 κολακεύειν ἀνθρώπων διαθρυπτόμενος, ὑπὸ δὲ τῆ
 δήμῳ τιμώμενος, καὶ ῥαδίως πρωτεύων, ὥσπερ οἱ τῶν
 γυμνικῶν ἀγῶνων ἀθλητὰ ῥαδίως πρωτεύοντες ἀμε-
 λῶσι τῆς ἀσκήσεως, ἔτω καὶ κεῖνος ἠμέλησεν αὐτῷ.
 Τοιούτων δὲ συμβάντων αὐτοῖν, καὶ ὠγκωμένῳ μὲν ἐπὶ 25
 γένει, ἐπηρμένῳ δ' ἐπὶ πλέτῳ. πεφουσημένῳ δ' ἐπὶ
 δυνάμει, διατεθρυμμένῳ δὲ ὑπὸ πολλῶν ἀνθρώπων,
 Β 3 ἐπὶ

Xenoph. I. I. Tandem dux tri-
 ginta tyrannorum cecidit in proe-
 lio aduersus Thraſybulum.

αὐτῷ] Iunt. ἔν, vitioſe.

ἀπὸ μὲν κάλλος] Alcibiadis pul-
 chritudo etiam prouerbio Graeco-
 rum celebrata est. Caeterum etſi
 et pater et filius, vt infra cap. 3, 8
 et 10, pulchritudine inſignes fuere
 (vid. quos laudat Dornuilius ad
 Charit. p. 15): tamen hic de pa-
 tre Cliniae filio sermonem eſſe cla-
 rum eſt: vnde male de filio hunc
 locum capit Taylorus ad Lyſiae
 Orat. I. *Ερη.* De Alcibiadis ge-
 nealogia vid. Valeſii Emendatt.
 p. 101 ſeq.

σεμνῶν γυναικῶν] In his Agi-
 dis, Lacedaemoniorum regis, vxor
 ponenda. vid. Plut. in Ageſt. et
 Alcib. *Hindeb.* πολλῶν καὶ omiſit
 Florent. C. Mirus eſt Edwards,
 qui putat a librario pudico γυναι-
 κῶν ſubſtitutum fuiſſe lectioni ve-
 rae ἀνθρώπων. At enim eo ſenſu
 dicendum erat potius ἀνδρῶν.
 Error eſt non dignus annotatione
 copioſa.

θηρώμενος] Phaedr. IV, 4, *filia
 formoſa et oculis venans viros.*
 Verbum Graecum de vtroque ſexu
 dici notat Dornuilius ad Charit.
 p. 555. *Ερη.* Habet ex hoc loco
 Philoſtratus V. A. IV, p. 165: ὁ
 καλός τε καὶ ὑπὸ τῶν καλῶν γυ-
 ναικῶν θηρευόμενος. *Ruhnck.*

καὶ δυνατῶν κολακεύειν] Beſſa-
 rio, cum verterit a multis *affenta-
 toribus diſſolutus*, non tam videtur
 legiſſe κολακευόντων, quam ele-
 ganter vulgatum interpretatus eſſe.
 Pro κολακεύειν, teſte Stephano,
 vult legi Budaeus κολακευόντων.
 Ernestus, mihi ſpurium, inquit,
 κολακεύειν videtur et a gloſſa or-
 tum. Adſcripſerat gloſſator ἀπὸ
 τὸ κολακεύειν. Paulo poſt ſim-
 pliciter eſt ruruſus ὑπὸ πολλῶν
 διαθρυπτόμενος. Et abeſt a MS.
 Vindob. 2. Δυνατοὶ ſunt, qui vſi-
 tatiuſ δεινοὶ dicuntur: cf. IV, 2, 6.
 Haſtenus Ernestus. Mihi quidem
 hoc verbum non tentandum vide-
 tur. Nam ignorantia vſus τῆ δυ-
 νατὸς cum infinitiuo pro δεινός,
 ἱκανός, ἀγαθός, reperit variantem
 ſcripturam. Tum non tam δυνα-
 τοὶ, *potentes*, hic ſpectantur, quam
 κολακευόντες. Hinc Cyrop. VII, 2,
 23 ſimiliter τῶ κολακεύειν vt cau-
 ſae tribuitur τὸ διαθρύπτειν.

πρωτεύων] Alcibiade nihil fuiſ-
 ſe excellentiuſ vel in vitiis vel in
 virtutibus, docet Nepoſ VII, 11.

καὶ κεῖνος] Iunt. ἐκεῖνος, minus
 eleganter.

§. 25. ὑπὸ πολλῶν ἀνδρῶν.] Nor-
 mannuſ ad Tiber. Alex. Rh. p. 62
 corrigit ὑπὸ πονηρῶν ἀνδρῶν. Sed,
 quia ſupra eſt πολλῶν in eadem
 ſententia, non admodum probabi-
 lis eſt coniectura. *Ερη.*